

CULTURA POPORULUI

„LUMINEAZA-TE ȘI VEI FI: VOIEȘTE ȘI VEI PUT EA”
C. A. ROSETTI.

Director:
Generalul NICOLAE PETALA

REDACTIA, STR. REGALA No. 16.

BUGUREȘTI 22 IULIE 1928

ADMINISTRAȚIA STR. REGALA No. 16

ANUL VIII, Nr. 239.
Apare în fiecare Duminică

Biletul de Bancă și hârtia monedă

Biletul de bancă care constă într-o foaie de hârtie, pe care stă scrisă valoarea lui monetară, a fost întrebuintat încă în timpurile cele mai vechi. Se spune că în țara Babilonului, cu 6-7 secole înaintea lui Iisus Cristos, anumite bănci întrebuintau bilete cari aveau ca corespunzător monedă de metal puzat de monedă de filat în uz. De asemenea în China în secolul 9 s'a întrebuintat hârtia monedă după un sistem unic:

Aceste sisteme monetare n'au însă nici o legătură cu biletul de hârtie de astăzi.

Pentru a găsi adevărata origină a biletului de bancă modern, trebuie să-l căutăm în băncile de depozite cari au luat ființă întâi în Italia, prin secolul al 12-lea.

Pe atunci, prin faptul că banii erau grei, deținătorul îi depunea la Banca de depozite, care îi emitea în schimb un certificat, prin care Banca se obliga să numere depozitarului sau purtătorului acelui certificat, suma depusă, la vedere. Așa se zămisli biletul de bancă.

Acel bilet de bancă, care era convertibil la vedere și la purtător, hotărî introducerea hârtiei în funcțiunile monetare, care până atunci nu se întrebuinta, ci se uza numai de moneda de metal.

În consecință, biletul de bancă care începu să circule și să se întindă cât mai mult în regularea plăților pe plată, implica o permanentă bază metalică în tezaurul a celei bănci care îl emise, asigurându-i-se în orice moment convertibilitatea, deveni un obicei puternic, și fu introdus în funcțiunile monetare pentru a prepara astfel drumul care conducea către hârtia monedă de astăzi.

Întrebuintarea biletului de bancă, a dus apoi la înghetarea unui întreg sistem monetar, care în fine a ajuns la introducerea lui în mod unic ca bilet inconvertibil. (Biletul fără acoperire metalică și cu curs forțat).

Biletul de bancă din punct de vedere juridic nu este altceva decât o simplă promisiune de plată, cum ar fi cecul, bilet care însă din punct de vedere economic împlinește funcțiunile monetare pentru schimb și plăți.

Prin urmare dacă biletul de bancă n'ar fi fost născocit, nu s'ar fi putut ajunge mai târziu la emisiunea de

bilete sub formă de bilete la ordin inconvertibile la vedere și care să îndeplinească funcțiunile monetare ca hârtie monedă; deci în acest sens trebuie să gândim la transformările finanelare europene, pentru a înțelege că biletul de bancă constituie primul pas care duce spre circulația hârtiei — monede, circulația hârtiei — monede.

În felul acesta creditul bancar a început să ia ființă, și devenind prea mare a produs situații critice cari amenințau băncile emitente cu falimentul și ne mai putând face față plăților, atunci singura soluție a fost ca guvernul să le acorde autorizația de a emite bilete inconvertibile.

La un moment dat prezentându-se prea mulți deținători de bilete la bancă pentru a cere metal, Banca n'a satisfăcut cererea, atunci s'a născut panica, și aceasta Bancă nu mai putea să reziste, în consecință i s'a acordat autorizația de a declara biletele inconvertibile, atunci a liberat banca de obligațiunea convertibilității și a calmat pe depozitarul de metal galben.

Așa se întâmplă că în timp de război deponenții de aur să se îndoiască de solvabilitatea Băncii și deci să nu mai aibă încredere în biletul de bancă, atunci ei se grăbesc să-și ridice depozitele, punând Banca în situație grea; ori, prin declararea cursului legal acordat biletului convertibil toți deponenții se liniștesc și dobândesc încredere în Bancă și în hârtia ei, care prin simpla autorizația acordată de Stat pentru cursul legal devine din bilet de bancă convertibil, hârtie monedă inconvertibilă.

Hârtia monedă se deosebește de biletul de bancă prin calificativul inconvertibil, care nu este altceva decât expresiunea caracteristică în evoluția biletului de bancă către hârtia monedă. În multe cazuri hârtia monedă n'a fost altceva decât un bilet de bancă, care din cauza multor împrejurări critice speciale, a pierdut calitatea sa de a fi convertibil la vedere și a rămas în circulație sub promisiunea de a fi convertibil la termen și deci pentru un moment este inconvertibil.

GH. PETCULESCU.

O comemorare tristă

Arborăm din nou stindardul tristeții. În noaptea de 19 spre 20 Iulie se împlinește un an, de când vrednicul de cinstire, Regele Ferdinand I, cel Mare a trecut hotarul vieții.

Un an de când o țară, adumbrată de vâlul zăbrănicului, vărsa lacrimi pentru Acela, care a fost mai mult decât un Rege, a fost un părinte al ei.

Ferdinand I a fost un rege bun și mare. Lui i-a fost dat să înscrie cu slovă de aur, cea mai frumoasă pagină din istoria acestui popor. Sub El, România și-a mutat granițele în hotarele ei firești; sub El, întreaga suflare românească s'a adăpat din bucuria, de a fi sub aceeași coroană.

Ferdinand I cel Mare, a fost Regele Unirii. În timpul domniei Lui s'a realizat visul milenar al unității naționale.

Te-au plăns și Te plâng — rămânând pentru ei, o figură sfântă, — țărânii români, fiindcă le-ai dat drept de proprietate asupra pământului muncit de ei și stropit de sângele a opt sute de mii de eroi; și le-ai mai dat dreptul de a-și spune și ei glasul conștiinței lor în cârmuirea statului: votul universal.

Marele dispărut urcându-se pe tron, a făcut legământul sfânt: „Voi fi bun român!”. Și a știut să-și țină legământul până a închis ochii. În vremurile cele mai tulburi, în clipele când țara era cotropită de strelni — cari deși de același neam cu Domnitorul nostru, căutau să se răsbune pe această juriuță și să pedepsească renegarea neamului din care s'a născut, —

RADU MISLEA

care promovează virtuțile, desăvârșindu-le.

Nu mai lectura de acest fel ajută la formarea caracterului cititorului. Și ce bine ar fi dacă s'ar putea populariza numai o astfel de lectură îndepărtându-se, cu totul, scrierile senzaționale, imorale și pornografice, cari trezesc numai animalul din om.

Am văzut atâți elevi și eleve, cari în timpul vacanțelor nu citește decât romane ce nu au altă influență, decât influența apertivelor bestialități.

Lipsiți de controlul părinților, tinerii noștri aleargă cu neașă după orice revistă pornografică pe care o savurează în taină, ca pe cine știe ce lucru de preț.

Și văzând toate acestea nu trebuie să ne mai mirăm de păcatele, atât de multe și felurite, cari bântuie în societatea noastră.

Deaceia frate creștine, ori unde te afli și vezi pe cineva citind astfel de cărți ruinate de suflute, atrage-i atenția în mod binevoitor asupra răului

tocmai în timpurile acelea de grea cumpănă a știut să se învingă pe El, iar Țara Românească, necunoscând alt glas decât pe cel al datoriei a trebuit să învingă.

Regele FERDINAND I, cel Mare, a dovedit prin fapte unice și neperitoare în istoria lumii, că a știut nu numai, să-și ție juruța din fața națiunii, dar chiar să o întrecă cu prisosință.

Cu drept cuvânt, istoriograful francez L-a numit „cel Leal”.

S'a stins înainte de vreme, fără să fi putut vedea dacă nu roadele înfăptuite sub domnia Lui, măcar consolidarea celor ce cu trudă și greutate a făcut.

Când globul de aur ferecat al Soarelui, înălțat la o jumătate de suliță, deasupra lanurilor cu roade îmbelșugate, va anunța faptul zilei, atunci țărânul român, auzind dangătul clopotelor — simfonia cerească, — că vestește împlinirea primului an, de când Omul-Ferdinand, Regele Românilor, s'a reîntors în pământ, — căci din pământ a fost făcut, înainte de a trage prima coasă, va face o creștinească și mare cruce, își va lipi fruntea de negrul și recele pământ, și sărutându-l fierbinte ca pe un lucru scump și sfânt, odată cu boarea umedă a dimineții se va ridica și glasul lui simplu dar adânc — cuprinzător:

— „Fie-l țărâna ușoară, desrobitorului țărănilor români, Regelui Ferdinand I, cel Mare, înfăptuitorul visului lui Mihail Viteazul!”.

ce se furiează pe nesimțite în sufletul lui, mustră-l chiar, și te asigur că ai făcut o faptă creștinească, ai lucrat la mântuirea unui suflet și a unui neam dela peire.

Ferește-te tu însuși de astfel de lecturi pustiitoare. Nu te lăsa ispitit cu nimic, căci e imposibil ca cel ce citește astfel de cărți, să nu fie influențat de ele.

Cineva făcând o anchetă printre niște ocași, întrebând pe unul din ce pricină a ajuns acolo, acesta a răspuns scurt: din pricina cărților rele, cari m'au îndemnat la fapte ce mi-au adus osândă.

Lată dar unde poate duce lectura cărților și revistelor imorale. Și la noi ele se răspândesc zilnic cu mii și se citește cu patimă, nu numai de tineri, ci adeseori și de bătrâni.

Să fim cu luare aminte deci și să luptăm pentru răspândirea și citirea cărților, revistelor și ziarelor ce zidesc, iar nu distrug sufletul.

D. Dh. Acimescu

Starea socială a țăranilor

III. RELIGIUNEA

Poporul românesc în trecut vremurilor a dat pilda cea mai desăvârșită de țăria cu care a știut să-și păstreze religionea.

Sânt atâtea exemple în care domni de origine streină, aduși în țară de stăpânirile a-supritoare ca cele turcești ungurești etc. căutau să fărâmițeze prin schimbarea religiei, cea mai traică pavăză de apărare în neog: Biserica. Catolicismul cu toate încercările, n'a putut prinde. Care a fost însă prin esență conștiința poporului de a-și apăra atât de dărz biserica ortodoxă? Originea se poate căuta în timpurile cele mai îndepărtate ale formațiunii noastre ca stat. Misionarii bisericii creștine-ortodoxe, au luat parte integrantă la procesul redeșteptării neamului nostru.

Nimic din știința obiectivă, de a alege, de a distinge valoarea în sine a unei biserici de alta. Obijduitul tuturor asupririlor vrăjmașe nu putea găsi sens și alinare tuturor necazurilor, decât în cuvântul și în promisiunea unei răsplăți supreme, propovăduită de călugări și domnii creștini „dă-tător de legi și datini”, cum spune poetul Eminescu.

Cei care au fost aproape de popor, aceia au fost adevărații propovăduitori. Aceștia au crescut odată cu trupul și în trupul neamului și n'au mai putut fi smulși de nici o încercare.

Cât este de religios țărânul nostru, o vom vedea o în cursul acestui articol. De-o camdată să analizăm dispozițiunea lui, ca temperament, de a crede în puterea atot stăpânitoare, în Dumnezeu, dă-tătorul de mângăeri și speranțe Popoare cu un trecut mai vechiu nouă, nu au avut nici pe departe de suportat cea ce poporul românesc a suportat. Chestiuni cari ar putea fi dezvoltate numai într-un cadru istoric, trecem peste ele și rămânem la sămburii de religiozitate încheag, datorită acestor suferinți milenare. Ne-siguranța zilei de mâine, fatalitățile survenite neașteptat, creiau în mintea primitivă, acea icoană a supraomeneș-cului pe care fiecare trebuie să o poarte cu el, în gândurile lui, drept hrană de rezistență în ultimile desnaideji. Nu bi-gotismul stăpânește pe țărân, cum cred mulți neisprăviți ai culturii superficiale — ci misticismul, firesc structurii lui sufletesti, acel misticism venit odată cu existența lui și înflorit într-o conștiință extraordinară despre viață și lucruri, ceea ce face evoluția spre civilizație atât de repede. Țăranul pe care îl credem înăpoeiat, pentru că se împiedecă de pragul unei case orășenești, este în cadrul lui, în ocupațiunile lui, cel puțin tot atât de inteligent ca orășanul, care trecând printr-un câmp cu orz se adresează țărânului — „Ce frumoasă e secara aceasta!”; și exemplele ar putea fi înmulțite ori cât.

Că țărânul nu va cunoaște canoanele, savant, că nu va putea să-și explice anumite procedee de rit, e că nu pune mare preț pe formă. Este un panteist, contopit cu sensibilitatea în natura largă în care trăiește și se înfioară la liturgiile, numai, auzind cuvântul: Dumnezeu.

Cunosc cazuri când țărânul își vinde de nevoie toate lucrurile, dar icoana și-o păstrează și socotea un sacrilegiu să facă altfel; sau cazuri

când din gura flăcărilor ce i-au cuprins casa, el își salvează întâi și întâi icoana. Acestea sunt dovezi suficiente de supraomeneșul ce trăiește în conștiința lui, pedestal puternic pentru păstrarea religiei.

Starea religioasă după război a suferit oarecari modificări, fără să i se atingă fondul. Războiul, acel cataclism datorit neînțelegerilor, nedreptăților dintre popoare l-au adus în contact pe țărân cu mase de oameni din ținuturi cu obiceiuri și moravuri necunoscute lui. A făcut cunoștință cu lucruri superioare celor știute până atunci și i-au adăugat acel curaj, acea îndrăzneală caracteristică omu-

lui liber pe toate acțiunile lui. De aici, în aparență, religiozitatea țărânului pare scăzută.

El vrea un preot mai cinstit, în care să poată avea încrederea spovedaniei. El cere să nu i se schimbe nimic din cele ce-a apucat dela bătrâni. Dovadă opoziția pe care a făcut-o în schimbarea calendarului religios. Mai sânt și astăzi sate, unde jumătate din locuitorii încă nu sânt convinși că nu li se atacă religia prin această schimbare.

O dovadă mai clară, de interesul și seriozitatea cu care țărânul așează biserica în cel mai înalt sens al vieții lui nici nu se poate.

G. Talaz

PATA

— FABULĂ —

de Vasile Militaru

Lebăda, Regina albă și de împărătească viață, —
O trușă fără seamăn, cu de chihliar palat, —
Cumunând în vremuri duse, o nepoată porumbiță,
A pus crainici de-au strigat
Pe pământ, în lung și-n lat,
Că la nuntă pot să vină —
Păsăreț și patrupede, — căți de veacuri i se'nchină
Și cunosc, din fericire,
Pe mireasă și pe mire...

Astfel, s'a umplut palatul auriu, de „lume bună”,
Cerbii măreți, pe-a căror frunte coarnele păreau cumună;
Papagali vioi la vorbă; cânărițe și canari;
Pești frumoși cu ochii mari;

Un
Păun,
Cu suflet bun,
Care, vrând să fie „nun”,
Își lăsase păunița într'un depărtat cătun;
Zeci de lebade-zăpadă, cufundate parcă'n vis;
Cățiva struți
Din cei „avuți”;
Tre perechi de „Paradis”;
Cinci „Regine”
De albine
Ce roiseră din stupi;
Multe vulpi cu păr de aur și vre-o patruzeci de lupi!

Și această „lume mare”, — deși ici-colo măruntă, —
Petrecea nespuse de bine,
Cum de veacuri se cavine
Să petreci la orice nuntă!

Dar, pe când elita n'reagă se'mbăta de-un „Tango” nou,
În palat, la nunta mare, mai târziu veni și-un bou
Cu privirea mângăioasă și cu părul de aramă, —
Rudă bună — a porumbiții, mi-se pare, după mamă...

Cei de față însă, iute, se făcură foc și pară;
Au vorbit în altă limbă și pe bou l'au dat afară!

Boul n'a n'țeles pricina și, năuc, lovit de soartă,
A căzut apoi grămadă și-a plâns mult în drum la poartă:

— Pentru ce m'au dat afară, ca pe o slugă? — zicea dânsul,
Neputându-și ține plânsul...

De ce au mai multă slavă cei cari într-o oală fierb:
Peștii albi, cu suflet josnic sau încornoratul cerb?
Dece stau mai sus de mine,
Prea mieroasele Regine
Cari își lasă ntr'una stupii?
Și de când, au drept la cinste hoții, vulpile și lupii?!

A venit atunci un câine vagabond, cu fire bună,
Să ofteze lângă boul, isgonit și-apoi să-i spună:

Nu mai plânge, frățioare,
Pune capăt la suspine,
Că durerea ta mă doare
Cum te doare și pe tine!

Află însă, dragă frate, în durerea ta adâncă
Ceiace, pe cât se vede, pân'acuma nu știi încă:
Tu ai fost azi alungat,
De nuntașii din palat
Pentru că, dormind într'una pe ceceni și ude pae,
Numai pete ai pe strae!

Și să ști că lumea noastră te primește, te desfată, —
Ori și cât de mult în lume fi-ai fi cînstea de pătată, —
Dar când ai
Pe strai
O pată, —
Nu te iartă niciodată!

Gânduri creștinești

Frate, Te îndemnăm rândul trecut să lași felul de viață de până acum și să te alături de Mântuitorul Hristos, căci El este adevărata viață.

Da, lasă pentru un moment lumea aceasta cu fastul ei amăgitor. Retrăge-te în tine și gândește-te o clipă la viața ta și la faptele tale.

Cumpănește bine și vezi dacă duci o viață de adevărat creștin. Știu, că-ți este greu la început să faci acest lucru. Dar încearcă și te asigur că vei simți o mare plăcere să stai cu tine de vorbă. E atât de minunat să stai cu tine de vorbă, că atunci ca niciodată simți că vorbești nu numai cu tine, ci cu însuși Creatorul tău.

Gândește-te că bunul Dumnezeu a trimis în lume pe un unicul său fiu iubit, pe Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, ca să te mântuiască pe tine, pe mine, și pe toți oamenii din robia grea a păcatului. El a suferit răstignirea și moartea pe cruce, ca să ne răscumpere pe noi din păcat.

Și pentru această mare binefacere, tu în schimb ce-l dăruiești?

Da, această întrebare trebuie să te frământă și să te hotărăască odată a te dăruii lui cu totul. Și pentru a putea să îndeplinești aceasta, trebuie să știi să-L cunoști, să-L iubești și să-L ascuți.

Zic mai întâi să-L cunoști, fiindcă cunoscându-L vei simți binefacerile lui nemărginite pentru tine, pentru mântuirea ta. Cunoscându-L pe El vei cunoaște adevărata viață, care nu este decât o continuă dăruire pentru binele tuturor.

Cunoscându-L pe El vei cunoaște prețul jertfei de pe cruce și vei înțelege, că și tu pentru a birui în lumea aceasta, trebuie — și ai datoria — să te jertfești pentru triumful adevărului, și numai adevărului. Cunoscându-L pe El, vei cunoaște că lumea aceasta cu toată strălucirea ei, cu toate bucuriile și durerile ei nu este decât vânt și deșertăciune, dacă viața ta n'ai închinat-o Mântuitorului Hristos. Cunoscându-L pe El te vei cunoaște și pe tine și vei înțelege, că viața ta devine cu atât mai prețioasă, cu

cât ai ajuns s-o pui în slujba Mântuitorului.

Orice vei face pe pământ și nu vei fi făcut în numele Mântuitorului, nimic nu va lăsa.

Deaceia, frate, silește-te a cunoaște pe cel ce ți-a dat viața, alipește-te de El, urmează-L întru toate și atunci nu vei mai duce lipsă de nimic. Îndată ce ai ajuns să cunoști pe Iisus Mântuitorul n'ai nevoie să mai cauți altceva. La El vei găsi totul.

Mai mult, la El vei găsi ceea ce lumea nu-ți poate da niciodată: *fericirea*.

Iubește-L deci, dar iubește-L cu tot focul inimii tale, așa cum a iubit El lumea, și te dăruiește lui din plin în tot minutul și în tot locul, fără nici-o precupețire.

Iubește-L și-L ascultă, făcând din viața ta un model pilduitor pentru toți creștinii. Altfel trăești zadarnic.

Pr. D. D. Achimescu.

Lucia T. Burada, la Vaslui

Fecioara cu ochi negri, de la Iași, scoborătoare de vechea familie boerescă a Vornicului Tudorachi Burada și demna fiică, a marelui cântăreț și muzician înecat, Teodor Burada, silește prin calitățile muzicale înăscute.

Fire de artist cu mare viitor, excelează prin execuție, dar mai ales strălucire prin finețea cu care interpretează. A o auzi pe Lucia Burada la vioară, înseamnă abia atunci a defini arta, a concepe sufletul, aji apropiia simțirea.

Intreaga poezie a vieții este redată în note de duioasă rară, întreaga scară a sbuciumului sufletesc, își este oferită în accente din ce în ce mai pronunțate.

E o privilegiată a naturii, dar și o mândrie a neamului!

Iată de ce, ascultând pe Lucia Burada, Duminică trecută, la un concert organizat la Vaslui, am rămas vrăjit de puterea talentului său. Au fost clipe de mare finețea senină, să auzi la Vaslui, muzică clasică aleasă — s'a concertat din Tartin, Bruch, Szymanowski, Kocanski, Grandos Kreiser, Kreisler, Wieniawski, — imbinată, cu popularele producții ale veneratului Teodor Burada.

Avea dreptate maestrul Prill, de la academia muzicală din Vilna, să vadă în eleva sa de la Iași, o adevărată valoare artistică, prevăzându-i un viitor strălucit, o rapidă consacrare în lumea frământătoarelor muzicali.

Alături de dansa, modest și plin de virtuositate, prietenul Virgil Gheorghiu — absolvent al academiilor muzicale de la Viena și Paris, a excelat prin măiestria cu care a acompaniat la piano, subliniind cu distincție, forța sa de creație și de contribuție la reușita concertului.

Ne bucurăm de vizita unor oaspeți de elită, în orașul nostru, gata a îmbrățișa și slăvi pe radiatori sensibilității sufletesti manifestând speranța, că încrederea și căldura produsă cu prilejul concertului de la Vaslui, va entuziasma și în viitor, menținând trează ideea valorificării și consacrării elementelor de artă, prin toate mijloacele demne și de real folos.

Ferice de nația care și valori fice talentele, dar ferice și de oamenii care și valorifică nația!

Av. Corneliu Meza
Vaslui.

FOLKLOR

Ce știe satul meu Șerboieni?

adunate de Arhim Calinic, I. Popp Șerboianu

Doi nă

Măi Gheorghii! spic dă grâu
Am auzit să te știu
Că porți otravă la brâu,
Să mă otrăvești dă viu.
Dă cât să mă otrăvești,
Mai bine să mă iubești!

*Dela moașa Nița Nărtuleasa,
Șerboieni, 1902.*

Ghicitoare

Am o găină albă
Oauă 'n pământ;
Scoate pui în pământ.
(Usturoiul)

*(dela Bădița Alexe Popescu,
Șerboieni).*

Incurcături de limbă

Putinică pritocitorică
Cu doispe pritocitori,
Toate 'ntro pritocitoare. —

Războrobozăcă

Poropotochiste.

Porecle de bărbați

Chișai, Ciufu, Bleoată, Taglă,
Mucea, Turită, Căcean,
Gărgărită, Căcărează, Pistică,
Onea, Malacu etc.

Porecle de femei

Tărpana, Mărhală, Turturica,
Jăja, Babadia, Gât-Strămb,

Dugina, Ciușa, Dorogana,
Horhoana, Ancuța etc.

Văpsitoria vegetală NEGRU

Iai frunză și ramuri de artar,
coji verzi de nucă, ismă
broștească, și sovăr! Le fierbi
bine și la a doua fierbere
pui și caraboi (calaican),
potrivit.

GALBEN

Iai frunză de dud, de păr
și boia galbenă. Le fierbi
de două ori și după ce împietrezi
lăna cu zeamă de varză și sare
(ori în loc de zeamă pui platură acră) o lași
să stea 12 ceasuri în cazanul
cu zeamă.

ALT GALBEN

Iai laptele cucului (o floare)
frunză de măr și boia. După
ce împietrezi lăna, ca mai
sus, faci iar la fel.

Credinți populare

1) Când bagi sare 'n foc se
luminează.
2) Câne tai broasca, plouă.
3) Când bate piatra (grin-

dina), să 'nfigi un topor în
pământ și deasupra, pe mu-
che, să pui sare. În prag să
'nfigi un cuțit și 'n casă
s'aprinzi o candelă, ori o
lumânare. Tot așa, în curte,
poți să 'nfigi în pământ o
cruce și atunci se potolește
piatra.

4) Când bagi cojile de ou
în foc, faci albeață la ochi.

Meteorologie populară

1) Când pisica să linge 'n
partea dreaptă, să strică
vremea; — când să linge 'n
partea stângă, să 'ndreaptă.

2) Când să scaldă găștii
or rășii 'n țărână, are să
plouă.

3) Când cocoși cântă 'n
a p u s u soarelui, să strică
vremea.

4) Când porci 'și strâng
strat, să strică vremea.

Cosmografie populară

1) Steleli sânt să ele dă trei
feluri: ale mari sânt boieri;
ale dă mijloc sânt oameni
d'ai noștri 'șale mici dă tot
sânt țigani.

2) „Cloșca cu pui” ori
„Găina” să pune la 1 Cuptor
(Iulie) să noaptea păzască,
oameni, că atunci joacă co-
morilii. Steaua a mare e
cloșca, ale mici, pui.

3) RARIȚA să pune tot la
1 Cuptor să scade la 1
Martie.

4) Caru să pune tot la 1
Cuptor. Are șase stele: trei
strânse la coarne și trei mai
depărtate, la turpină.

5) DRUMU ROBILOI să pu-
ne la 1 Cuptor. Dă la Cuptor
să schimbă să nori să lasă
jos dă tot să soareli ase-
menea să lasă 'n jos, până
la Sf. Ioan Botezătoru (7 Ian.
stil vechiu. (Când au fost
răsoaie, robii s'au dus spre
țara lor numai noaptea, lu-
ându-se după steleli alea,
albe ca lăptiil. Dă atunci le-a
rămas numili dă „drumu
robilor”.

(sora mea Elena Gr. Georgescu).

Medicină populară CONTRA NEGILOR ȘI A COȘILOR

Iai cenușă 'nt'r'un vas să
piste ea torni apă fiartă.
Îndată ies d'asupra apei
niște bășicuțe. Le ia și ungi
coși pă față, după ce mai
întâi i-ai scos cu deștill și
pă negi, după ce l-ai tăiat
puțin c'un briceag.

(Elena Gr. Georgescu).

CONTRA COȘILOR

Iai floarea — soarelui ș'o
fierbi în apă, până să face
ca coca, apoi te ungi pă
față, după ce mai întâi ai
scos coși (i).

(Elena Gr. Georgescu).

Descănțele MUȘCĂTURĂ DE ȘARPE VENINAT

Plecă (cutare) pă cale, pă
cărare,
Să 'ntâlni c'o laură
Balaură 'n cale.
Viță dă vie tăiată
Piste gard aruncată,
Mușcătura dă șarpe vindecată.
Cu bucinu, bucină
Dete ploae ș'il stinse.
Leac dă la limba mea
Șă dă la Maica Precista.
(Să dăscântă 'n apă ne 'n-
cepută, cu trei ramuri dă
viță dă vie, care să aruncă
piste un gard, iar cu apa
te speli la rană și beai).

*(Spusă de maica bătrână,
preotasa Ioana Pr. Neulăe, ne-
știutoare de carte și 'n vârstă de
75 de ani, 1894).*

DEZARMAREA

de Radu Mislea

O chestiune delicată, o temă
care se poate trata numai cu
mare greutate, o chestiune foarte
generală, care interesează nu
numai țara noastră, dar care in-
teresează omenirea întreagă.

Reprezentanții tuturor statelor
s'au strâns de curând la Geneva
ca să discute împreună restrân-
gerea înarmărilor. Va să zică,
nu dezarmarea completă, ci re-
strângerea înarmărilor.

Observați însă care este popo-
rul, care a făcut cel dintâi o
astfel de invitație? Este poporul
cel mai practic din lume, dar în
aceiași timp poporul cel mai
idealist al lumii: este poporul
care a plecat din cauza credinței
din Anglia, ca să cunoască con-
tinutul Americii și poporul care
a deslășurat o activitate practică,
cum n'a deslășurat un al doilea.

Este poporul, care a știut să
îmbine idealul cu realul.

Și poporul acesta n'a căutat
să pună problema aceasta a de-
zarmării sub forma utopică, așa
cum au pus-o atâți filosofi ai
vremurilor prezente, ci sub forma
practică: să se poată realiza
chiar acum și anume ca fiecare
țară să restrângă ceva din înar-
mările care continuă să ia pro-
porții îngrijitoare.

Inercări de acest fel știm că
s'au mai făcăt în trecut, după
propunerea Țării Rusiei, care
a strâns pe reprezentanții nați-
unilor la Haga de două ori, și
știm care a fost rezultatul. O
complicată cădere. Și mai știm
diu ce cauză. Din cauza repre-
zentanților Germaniei și una din
vinele mari cari s'au adus Ger-
maniei a fost tocmai faptul că la
acastă întrunire de oameni,
dispuși să ajungă la o înțelegere
pentru restrângerea înarmărilor,
Germania s'a opus dela început.

Germania spunea: „numai prin
ascuțitul săbiei suntem în stare
să menținem pacea”, și n'a vrut
să se supună înaintea unui tri-
bunal înainte d' a începe luptele
pe față. Ba s'a produs chiar un
fapt ironic: unul din reprezen-
tanții Germaniei la Haga, Colo-
nelul Schwartz, care a susținut
cu mai multă energie tema ger-
mană, imediat după încheierea
discuțiilor a fost numit *doctor
honoris causa*, dela Universitatea
din Königsburg, adică tocmai a-
colo unde s'a scris pentru prima
oară un tratat pentru pacea eternă
de către vestitul filosof Kant. Nu
se poate ironie mai teribilă.

De ce încercarea aceasta se
repetă? Care este motivul? Sunt
două motive.

Întâi, în țările cu armate mari
între țările mari, este de vre'o
câtva timp o întrecere în înarmări.
Când una a făcut vre'o perfec-
ționare în înarmări, apoi cealaltă
caută să o întrecă și atunci cea
dintâi caută să o ajungă și s'o
întrecă și bugetul înarmărilor
apasă greu asupra țărilor. Deci
bugetele țărilor nu mai pot su-
porta aceste înarmări de întrecere
cu scopuri și dedesubturi
dubioase.

Cel de al doilea motiv este
și mai grav: spectrul unui viitor
război. Războiul de curând ter-
minat, știm cu ce mijloace pu-
ternice s'a servit și ne închipuim
fiecăre ce mijloace au să între-
buințeze în viitor. Nu se știe
unde genul distrugător omenesc
se va opri. Nu se știe ce arme
grozave are să se inventeze.
Este posibil ca neamul omenesc
să fie coborât într-o prăpastie
din care să nu se mai poată
ridica.

În fața acestui spectru, acestel
idei grozave de ce s'ar putea
întâmpla într'un nou război,
fiecăre om care se găsește în
conducerea popoarelor la căr-
mele statului, simte răspunderea
de a găsi o soluție.

Și atunci, oamenii aceștia
practic, au căutat să dea răs-
punsul la această problemă i-
deală și aceia cari s'au întrunit
sub președinția ministrului che-
coslovac, d'l Ed. Beneš, caută să-i
găsească o soluție.

(va urma)

Constatările unui singuratic

de George Nedelea

S'ar părea — sau mai bine
zis — am impresia, că odată
cu înmormântarea celor opt
sute de mii de viteji — căci
la atâta s'a ridicat suma jert-
felor noastre — am înmor-
mântat de veci, odată cu ei,
în bezna mormintelor lor și
moralul nostru mult-puțin cel-
aveam înainte de război.

Crud adevăr, dar cu toată
cruzeala lui trebuie să-l re-
cunoaștem.

Și când ne gândim că nu
sunt decât zece ani de atunci!
Bizară ironie; pare'ar fi
veacuri întregi! Ne trebuiesc
secole peste secole pentru
promovarea unor principii de
adevăr și acelea dovedite une-
ori nepotrivite cu caracterul
specific al poporului nostru,
și în schimb, numai bieți zece
ani pentru a ne pierde călă-
Dacă ironia soartei e batjo-
coritoare, nu-i mai puțin a-
devărat că de cele mai multe
ori să nu fie și dreptă.

Aruncați-vă numai o clipă
ochii împrejurul dvs. și-i în-
dreptați atent în partea unde
zgomotul vi s'a părut mai
infernal, iar lupta mai îndâr-
jită și veți avea atâtea obser-
vațiuni de făcut. Bineînțeles,
lași, niciodată nu le vor putea
descoperi. Experiența n'o re-
comand decât acelor cari au
ochi și mai ales, s'au deprins
să vadă cu ei și lucrurile dela
depărtări mai mari iar nu
numai pe acelea ce se petrec
zilnic în curtea sau casa ve-
cinului lor. Doar pentru asta
a v e m ochi: să știm să ne
folosim de ei după dorințele
și vrerea noastră.

Prima observație și de care
vă veți isbi ca de un zid este
acea de care s'a izbit și
scriitorul acestor rânduri, în
nenunțate rânduri: Pierderea
pentru totdeauna a respectului
ce-l aveam față de noi înși-ne
și a celor ce ne înconjoară
și mai ales a bărbilor și ca-
petelor albe.

O m a x i m ă românească
glăsuțeste răspicat: „Respectă
căruțește”. Ei bine, această
maximă — cu foarte mari
excepții — pentru cei mai
mulți dintre noi nu mai există
decât prin cărți. Realitatea n-o
dovedește aproape în fiecare
ceas, și clipă. Căci, cine dintre
noi mai respectă azi pe cei mai
bătrâni? De bună-seamă că
nimeni! De unde până mai
ieri copii nici nu îndrăzneau
aproape să treacă prin fața
celor bătrâni, azi îi vedem —
spre rușinea noastră a tutu-
rora — bruscându-i, insultân-
du-i și uneori chiar lovindu-i.

Și mai vedem apoi pe fiii
odată ajunși mari, bătrându-și
joc de bucur părinții și bunicii
lor, acei bunici și bunice care,
de atâtea ori poate, în frageda
lor vârstă i-au adormit în
îngânări de cântece și povești.
Și de ce toate acestea? Noi
cei de astăzi nu suntem i-
dentici celor de ieri? Și admi-
tând că suntem, ce am făcut
atunci cu respectul, ce cu atâtea
trudă și sfintește s'au străduit
să ni-l infiltreze, în sufletele
noastre rând pe rând, odată
cu altele, strămoșii, bunicii,
tații și mamele noastre? Ori
nu mai avem nici suflete?

O anomalie cum nu se
poate mai grosolană ne gătue
pe toți, deopotrivă.
S'a spus de atâtea ori, că
părinții sunt răspunzători în
fața legilor societății, de edu-
cația ce-o dau copiilor lor.
S'a spus prin urmare! Cu toate
acestea răspunderea nu se
vede nicăieri. Să fie oare în-
tr'atâtea de microscopică, încât
să n'o putem vedea decât cu
ajutorul microscopului? Nu
zâmbiți! Sunt prea grave luc-
rurile ce se petrec zilnic
sub ochii noștri ca să mai
și zâmbim.

Dar puțini vor osteni să-și
înșușiască tălcul acestor fugare
însemnări!...

Coșul cu Măruntișuri

O invenție contra inundațiilor.
— Inginerul rus Moscovici, a in-
ventat un aparat care, atunci
când se revărsă apele dă sem-
nalul de alarmă. Acest aparat
se conectează cu firele de tele-
fon ori cu cele de telegraf și
este de un mare folos mai ales
acolo unde sunt râuri mari.

Pătălele roșii fără semife.
— Agricultorul Klassen din N. wton
Kansas, a obținut după o muncă
de 5 ani pătălele roșii fără se-
mife. Plantele sunt mari și au
fructe enorme. Una dintre pătă-
lele a cântărit aproape 4 funți.

Câte feluri de flori sunt în
Europa. — O revistă franceză cu
numele „Flora” a făcut o anchetă
în lumea florilor și ne dă intere-
sante date, între altele ne spune
și câte feluri de flori cresc în
Europa.

După revista „Flora” în Eu-
ropa cresc 42000 feluri de flori.
Dintre acestea numai 420, adică
o zecime, sunt mirositoare.

Asigurare neobcînuită. — Pro-
fesorul Boy Chapman Andrews
a plecat înstărit pentru noua lui
expediție în pustiu: le chinezee.
De mai multe luni caravana
sa era gata. 125 cămile și opt
camioane-automobile au părăsit
Kolgan spre frontiera sud-est.
Dar profesorul ezita să plece
și el.

A cerut mai multor societăți
americane să-l asigure contra
furtului. Nici una n'a acceptat.
Era foarte necăjit când i-se a-
nunță că șeful briganzilor din
pustul Chinei e foarte cunoscut
și că se poate intra în legătură
cu el. Profesorul a tratat cu
aceste condiții. A plătit o primă
sumă înainte de plecare. Și va
plăti alta la sosire. E asigurat
astfel contra furtului. La neove
briganzii îl vor sustine.

Citiți și răspândiți

„Cultura Poporului”

Minunile religiei în învățătura școlii

Într'un număr trecut, am ară-
tat lipsa de temeinicie a celor
ce vor să scoată Vechiul Tes-
tament din învățătura școlilor.
In nr. acesta, vom să arătăm
lipsa de temeinicie a celor ce
vor să scoată minunile din căr-
țile de școală.

E vorba tot de comisiunea
care, în luna Mai trecut, nu se
arătă bucurioasă să se dea șco-
larilor mai multă învățatură din
religiune și mai cu seamă nu
voia ca această ramură de în-
vățatură să se suie mai sus de
clasa 6, unde se afla până anul

acesta. Părerea unora din comi-
siune era că religiunea să ră-
măie mărginită mai mult la
clasele dela început, că dacă s'o
da învățatură și din religiune în
clasele de sus, vom aduce în-
cercătură în capul școlilor. În
aceste clase, ei vor învăța mai
mult din ramura științifică, vor
învăța că toate în lume merg pe
regulă neabătută, după legi me-
canice, și deci minuni nu pot fi.

Este cazul de a spune, că nu
religiunea strică științei, că omul
cu învățatură multă știe să le
îmbine pe unele și altele foarte

bine și profesorul cu multă cul-
tură iarăși știe să înlățeze sta-
rea de fapt ca o mare armonie
în lumea vieții. Dar sunt oameni
care nu știu mult nici din știință,
nici din religiune; pe de altă
parte, sunt oameni fanatici, care
văd lucrurile numai dintr-o parte
și care zic că ori una, ori alta:
ori religiunea, ori știința. Pe
aceștia însă i-am întreba noi:

Cum se face că, totuși, sunt oa-
meni de știință și de cugetare
înaltă, care sunt religioși? Ca să
nu ne întindem în marele câmp
al acestei chestiuni, care este
plin de lumină și de frumusețe,
cu multe dovezi despre bărbați
strălucii în ramura științifică și
care totuși au fost credincioși
ai religiunii, vom pomeni numai
de un bărbat de știință român,
care singur ne-a mărturisit, că
are o adâncă și vie înclinare

către religiune și că nu-și trece
ziua fără rugăciune către Dum-
nezeu. Este vorba de d. Dr.
Ștefan Minovici, profesor de chi-
mie la Universitatea din Bu-
curești, fratele cunoscutului și
valorosilor medici cu același
nume. Cum poate acesta să fie
om de știință și credincios?
Uite că se poate. Vă să zică,
greutatea nu e aici,

Dar să vedem chestiunea în
ea însăși, pentru că pilde de a-
ceasta ca cea cu Dr. Minovici,
sunt nesfârșite și cu toate a-
ceasta oamenii nu încetează a
bărli împotriva religiunii.

Iată ce spunem noi în această
privință:
Degeaba s'ar apuca omul să
închidă ochii înaintea minunilor
în religiune. Degeaba ne-am silii
noi să nu-i vorbim despre mi-
nune. El tot se va întâlni cu ea,

fiindcă minunea este în lume. Ori-
cine va deshide ochii, ca să
înțeleagă universal, se va mi-
nuna, fiindcă nu va înțelege. Va
învăța el câteva legi de fizică
și de chimie, alte legi de meca-
nică și biologie, ... degeaba. În
măsura în care el va învăța mai
mult, în aceia el se va ului.
Căci da, va putea și mai mult
ca o mulțime de cărți, va pu-
tea scoti și alla chipul cum se
mișcă unele corpuri cerești, va
și să spuie când vom avea in-
tunecime de lună sau de soare
și să ne mândrim că putere de
cunoaștere are omul de azi.
Vom putea să ne folosim și să
ne ușurăm viața cu unele din
cunoștințele omului, de pildă cu
aplicările numeroase ale electri-
cității. Dar cu toate acestea câte
ne vor scăpa

Tâlcuirea legilor

de Artur Gorovei

DESPRE DOMICILIU

Cuvântul domiciliu are două înțelesuri: domiciliu însemnează casa în care șade cineva, și cu acest înțeles art. 15 din Constituție zice că «domiciliul este neviolabil»; domiciliu, însă, este și ceva care nu se vede, nu se poate pipăi este — cum se zice — o închipuire a legii, este locul unde și are cineva toate interesele lui.

Să nu ne închipuim că domiciliul cuiva este acolo unde șade el de obicei; acolo se cheamă că are reședința, și un om poate să aibă mai multe reședințe. De pildă, cineva poate să stea o săptămână în București, o lună în Brăila, două luni la Iași, câteva luni într-un sat din județul Sucevei. Ori unde s'ar afla, își are reședința, pe când domiciliul nu-l poate avea decât într-un singur loc, și nu și-l poate schimba decât cu anumite forme.

Și este mare deosebire între domiciliu și reședință, după cum am văzut și din pilda de mai sus.

Un om poate să aibă două feluri de domiciliu, și chiar în locuri deosebite; poate avea într-un loc domiciliu politic, și în alt loc domiciliu civil, dar nu poate avea două sau mai multe domiciliu politice sau civile, după cum poate avea mai multe reședințe.

Domiciliul politic al fiecărei cetățean este, după alegerea lui, ori acolo unde-și plătește darea directă, ori acolo unde-și are proprietatea. Să u principalul său așezământ. Să presupunem că cineva are moșii în cinci județe din țară și locuiește în București, iar darea directă o plătește în Iași. După lege, acea persoană are dreptul să-și aleagă domiciliul politic și să voteze, ori în unul din cele cinci județe în care are moșii în București, unde și are principalul lui așezare, ori în Iași, unde-și plătește darea lui directă.

Domiciliul firesc al fiecăru om este acolo unde s'a născut și unde au trăit părinții lui. Se înțelege că dacă face cineva o călătorie, și într-un loc străin naște un copil, nu însemnează că domiciliul copilului va fi în locul acela străin în care s'a născut, ci acolo unde va trăi cu părinții lui, pentru că copiii au domiciliul părinților lor. Acest domiciliu se zice, în termeni juridici, domiciliu de origine.

Acest domiciliu și-l păstrează omul până când vrea să și-l schimbe. Dacă cineva, fiind născut la Ploiești, se strămută la Iași, unde se așează temeinic, cu gând, adică cu intențiunea de a se stabili în Iași pe totdeauna, asta însemnează că și-a schimbat domiciliul. Ca să fie cineva în regulă, față cu legile, când își strămută domiciliul, trebuie să facă o declarație scrisă, atât la primăria locului ce părăsește, cât și la cea a locului în care și-a strămutat domiciliul.

Dar dacă închidem ochii, ne putem iarăși întreba mai departe: Și de ce se mișcă? și încotro merge? ce rost are că toate saltă și merg fără a ști încotro? Ori este mișcarea aceasta un danț fără țință? Avem a face cu o frământare a universului de dorul lelei? fără cap și fără coadă, fără început și fără nici o țință? Sunt puterile oarbe care duc totul și noi suntem numai bătaia de joc a lor?

Mare minune și asta, ca toată mașinaria această să meargă așa fără rost! Mîntea noastră, care are în sine legea rînduiei, legea pe care n'am scormit-o noi, ci e felul nostru de a judeca, cu care ne trezim din plămădirea noastră; nu se poate liniști și stă uilită. O asemenea lume nu se potrivește cu rînduiala cugetării noastre.

Dacă nu face asemenea declarații, și ar veni înaintea judecătii chestiunea aceasta, judecătorii au dreptul să chibzuiască dacă acea persoană a avut sau nu gândul de a-și schimba domiciliul.

Sunt persoane care nu pot să-și aibă domiciliul unde vor, pentru că legea le dă un domiciliu anumit, care se numește domiciliu legal, și nu și-l pot schimba după voința lor.

Femeia măritată n'are alt domiciliu decât acela la bărbatul său, și este dator să locuiască cu el, și să-l urmeze unde ar găsi el de cuviință să se așeze, și n'ar avea nici o tărîe o învoială ce ar face-o femeia măritată ca să locuiască deosebit de bărbatul ei. În cazuri de despărțenie, când femeia părăsește casa bărbatului și locuiește în altă parte, domiciliul ei va fi tot domiciliul bărbatului până la transcrierea hotărîrii de despărțenie și asta chiar când Tribunalul ar autoriza ne-femeia să-și autorizeze pe femeie să părăsească locuința sotului.

Minorii neemancipați au domiciliul tatălui lor. Dacă părinții se despart, copilul are domiciliul părintelui care-l ține. Dacă unul din soți moare, domiciliul copilului este la soțul rămas în viață, dacă acest soț este și episcop; iar dacă a fost scos din episcopie, domiciliul copilului este la episcopul ales, chiar dacă nici n'ar fi rudă cu mortul. Minorul emancipat (vom vedea ce însemnează aceasta) poate să-și aleagă domiciliul unde ar vrea.

Sunt oameni cari își pierd mințile, și atunci nu mai sunt lăsați să și conducă singuri interesele lor, pentru că nu sunt în stare, și se fac niște forme anume, se zice că s'pusi sub interdicție și li se numește un fel de episcop care să îngrijească de averea lor. Domiciliul interzisului (unii zic interdict în loc de

interzis) este la episcopul său. Funcționarii își au domiciliul de mai înainte, dacă nu și-l schimbă, acolo unde li funcția; acei cari au funcții pe viață, precum sunt președinții de tribunal, au domiciliul în locul unde își fac slujba. Acești funcționari se cheamă inamovibili.

Militarii, măcar că ar umbla din loc în loc, dar își păstrează domiciliul cel dela început.

Servitorii în vîrstă legiuată, acei cari au 21 de ani împliniți, au domiciliul la stăpânii lor.

Domiciliul despre care am vorbit acum, se zice domiciliul real.

În viața omului sunt însă împrejurări de acelea care-l silesc să-și aleagă adeseori un alt domiciliu, în altă parte, pentru a-și putea face oarecari treburi, sau pentru a se putea judeca, să capete dreptate.

De pildă, împrumut dela cineva o sumă de bani și-l dau în scris la mînă, că dacă nu i-o plăti banii la timpul hotărât, are dreptul să mă cheme în judecată, la judecătoria unde domiciliază el, și unde-mi aleg domiciliul pentru această afacere. Dacă nu mi-ăș fi făcut această alegere de domiciliu, el ar fi trebuit să mă cheme în judecată acolo unde domiciliază eu, să zicem la Brăila, pe când așa mă va chema la domiciliul lui, să zicem la Pitești.

Această alegere de domiciliu se face din voința părinților. Uneori, însă ești nevoit să-ți alegi un domiciliu aiurea. De pildă, când ești pus la amendă pentru o contravenție la legea timbrului și faci apel la Tribunal, trebuie să-ți alegi domiciliul în orașul unde este reședința Tribunalului, căci altfel și te respinge apelul, fără a-l mai judeca, ca și cum nu l-ai fi făcut.

Fiecare cu meseria sa

Tradusă din L. Franceză de Josefina Brăileanu
Invățătoare Ottenita — Ilfov

Era odată un bărbat morocănos și gâlcăvitor care nu era mulțumit cu treaba ce-o făcea nevasta lui în casă.

Într-o seară când se întoarse de la cîmp, strigă, bonbăni în atîta, până ce biata lui nevastă îi zise:

— „Haide, omul meu, nu fi așa rău și mînios. Dacă vrei, vom schimba treburile. Tu vei lua locul meu acasă, pe când eu voi merge la cîmp să fac treaba ta”.

Bărbatul aprobă acest angajament rîzînd din toată inima.

— „Frumoasă istorie!” gîndi el în sine. „Zece femei nu vor putea face atîta lucru ca un om”. Deci, a doua zi, dis de dimineață femeia plecă la cîmp, cu coasa pe umeri. Bărbatul rămas singur acasă, se puse la muncă pentru a face un, dar după ce bătă zărnă în timpul cîtorva minute, se simți însetat și scoborî în pivniță pentru a trage (scoate) bere. Pe când halba de bere se umplu, el auzi un cîine intrat în bucătărie și de teamă de a nu răsturna pînelului, omul nostru alergă foarte repede pentru a alunga animalul supărător și nu lasă timpul pentru a pune cepul. Însă pînelului era deja răsturnat.

Dar altă comedie: Bine, bine; lumea e forță și materie. Ea își huruie roatele ei fără să întrebe de musca trufășă care e omul, și atît. Dar vorba este că eu, omul, și atît. Dar vorba este că eu, omul, sunt o parte a lumii acesteia. Dacă ea e forță și materie, uite că eu sunt mai mult. Eu nu sunt numai dus la legile oarbe, ci am și inițiativă și mă mișc în mijlocul acestei

și cănele lingea smîntîna vîrșată pe jos. La această privește omul nostru se înfurie așa de tare că uită de batoii de bere și se puse a urmări cănele cît îl ținea picioarele. Apoi vîzînd că are cepul în mînă se întoarse grabnic la pivniță. Dar era prea tîrziu, butoiul era gol, toată berea cursese. Atunci vaca prin mugetele sale cerca a se duce la cîmp, omul o duse pe un povârniș pe care era așezată casa lui și pentru a o împiedica de a hoinări, îi puse în jurul gâtului, o funie la căru capăt îl aruncă prin coș și intră lute în bucătărie el se leagă cu funia de picior. Dar vaca speriată de un cîine, trase brusc de funie care lui pe om în coșul sobei. El stătu atîrnat, cu capul în jos, strigînd ca un copil, bătîndu-se cu pereții negri de funingine.

Cînd femeia se întoarse acasă vîzu pe bărbatul ei zăbîndu-se în această tristă poziție; se grăbi să stea stînga cu coasa, și omul rostogolindu-se prin coș căzu cu capul în tîngire. Această experiență îi fu de ajuns.

A doua zi plecă cu coasa pe umeri lăsînd femeii sale grija menajului (casei).

Incrucșări de puteri după chibzuială proprie, prin cugetarea mea. Eu am cugetare și conștiință; am simțire și svîcnire pentru elemente, care nu sunt părți ale materiei, ci realități ale unei lumi pe care o simt numai cu sufletul meu. Eu am iubire de patrie, de părinți, am prietenie, am mustrarea de conștiință, am zboruri ale inimii cu care plutesc într-o lume cu totul alta, decât cea a mecanicii. De unde am eu acestea, eu care sunt parte a lumii de forță și materie? De unde, că în mine găsesc mai mult decât ce este în ea?

Și nu este aceasta minune și pot fi dumerit cum aceste laturi, de cea mai mare vrednicie a mea, prin care omul a zămislit cultura și civilizațiunea — sunt numai rezultat al potirivirilor ne-

cugetate ale forțelor materiei? Dar aceste realități cu care eu trăiesc, pe care le simt viu în sufletul meu, sunt supra materiale, că eu le simt numai în domeniul conștiinței, nu în cel al substratului meu material? De unde toate acestea, că materia nu le are?

Și nu ne mișcăm într-o lume de minuni?

Oh și dacă ar fi numai atîta! Dar întreaga viață nu este și ea o minune? Atunci de ce ocărăminunea, cînd o găsim în religie? Uite că însăși pătrunde rea în natură te face s'o vezi. Lumea este o țesătură minunată, care face să strigi cu cuvintele Psalmului: *Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile tale și niciun cuvînt nu este de ajuns spre a spune lauda minunilor tale!*

O CASĂ ȚĂRĂNEASCĂ

Colțul Medicului

Broncho și Pleuro-Pneumonie

Gripa gastrică

Dacă se arată mai mult simptomele gastrice se vor întrebuința următoarele mijloace: apă fosforată luată în măsura de 1 — 2 pahare de două sau trei ori pe zi, comprese cu muștar în goul stomacului, după care se va pune o compresă încălzitoare pe abdomen.

Collapsus cardiac

Această gravă complicație este înlesnită: 1) de abuzul de medicamente precum aspirina, acetanilida, piramidonul, avînd ca scop de a scădea căldura și a micșora durerile; 2) prin exercițiul fizic (tumbet, mișcările) la începutul accesului, și mai ales: 3) printr-un fel de intoxicație septemică ce năpădește bron-

chiile ca și sângele. Acestea se întâlnesc cele mai deseori la alcoolici sau fumătorii învechiți.

Nu mai rămînînd liniștit în pat dela începutul boalei și timp de mai multe zile, după ce temperatura a ajuns din nou normală, un gripat va putea cel mai ușor să înlăture această complicație. În cazul cînd pulsul ar ajunge slab și repede, va fi chemat îndată un medic, și dacă nu se poate găsi, așteptându-l, se va aduce un infirmier, o moașă sau oricare altă persoană în stare de a face injecții cu ulei camforat, care va stimula și reîntări inima. O pungă cu gheață așezată pe inimă este o măsură de mare preț.

Dr. Adventus

ALIMENTELE

V
1. Omul poate trei 40 — 60 zile fără să mănînce.

2. Mulți s'au înșelat în privința importanței alimentelor, cînd au făcut dintr'însa prima necesitate a vieții. Această eroare a condus la exces cauzînd decese timpurii.

3. Alimentele sunt un stimulent fiziologic pentru corp; ele restaurează pierderile pe cari activitatea vitală le pricinuesc țesuturilor și furnizează combustibilul, care întretine căldura organismului.

4. Pentru a corespunde acestui scop, alimentele noastre trebuie să cuprindă cinci feluri de elemente nutritive: albumina (sau proteidele), amidonul, zahărul, grăsimea și sărurile.

5. Proteidele (substanțele albuminoide) se găsesc sub diferite forme — albumină, fibrină, caseină, etc. — în carne, în lapte, în ouă; în fructele oleaginoase, în cereale, mai ales în ovăz, în grâu și în secară; în leguminoase precum: mazăre, fasole linte, etc.

6. Amidonul se găsește aproape în toate alimentele, cari nu sunt de origine animală. El se găsește cu înbelșugare în orez, în cartofi, în

pâinea albă și în cereale.

7. Cel mai de preț zahăr artificial este zahărul ordinar, numit și zahăr de trestie, pentru că se extrage din trestia de zahăr, din stecle sau d'ăiurea. Levuloza sau zahărul de fructe, zahărul de struguri și zahărul de malț, care se formează în timpul germinării orzului sunt felurile de zahăr natural, deci conforme naturii.

8. Afară de corpurile grase de natură animală (grăsime și unt) mai există uleiuri de fructe (de nuci, de migdale, de masline, etc.) și uleiuri extrase din cereale precum, porumb și ovăz în deosebi.

9. Sărurile se găsesc în toate alimentele organice.

10. Un om care are o greutate de 75 kgr. are nevoie de 400 — 600 grame de substanțe hrănitoare pe fiecare zi, — fără a ține seama de apa, de celuloză, etc. — cari pot însoți aceste substanțe în bucate. Această cantitate trebuie să conțină 84 gr. (sau 14%) substanțe albuminoide, 36 gr. (sau 6%) substanțe grase, 480 gr. (sau 80%) amidon sau zahăr.

Substanțele albuminoide sunt necesare spre reconstituirea sîngelui sau a țesutu-

rilor active din corp: creierul, nervii, mușchii, glandele, etc. Zahărul, amidonul și grăsimea întretin căldura și energia; aceste elemente servesc deasemenea la formarea grăsimii corpului.

Sărurile organice, sunt folosite, mai ales, pentru a nutri oasele; dar și creierul, nervii și alte țesuturi au nevoie de ele.

Acizii organici, naturali favorizează asimilarea și eliminarea substanțelor toxice.

11. Fructele oleaginoase (migdale, nuci, alune, alune americane, etc. conțin 80 — 90% substanțe nutritive, adică 40 — 60% ulei, și 15 — 25% albumină; ele n'au deloc sau au foarte puțin amidon. Cerealele (grâu, porumb, orz, etc.) conțin mult amidon 60 — 70%, bînișor și albumină 10 — 15%; dar mai puțin ulei și grăsime aproape deloc. Boabele leguminoaselor (mazăre, linte fasole) sunt cele mai bogate în albumină (20 — 20%), dar au mai puțin amidon decât cerealele și aproape aceiași proporție de grăsimi. Fructele (mere, prune, etc.) conțin 80 — 90% apă și 16 — 20% substanțe nutritive, între alte zahăr de fructe și acizii organici, în cantitate variabilă. După cum e și cantitatea zahărului și a acidului ce conțin diferitele fructe, sunt subîmpărțite în fructe acide semiacide (subacide) și dulci.

Medicus

HRÎȘCA

Numele științific: (Fagopyrum sativum)

Se cultivă în terenurile sărace în regiunile dealurilor înalte ale Moldovei (jud. Făl-ticeni și Neamțu; în județul Dorohoiu); în Basarabia în jud. Bălți și Soroca; în Transilvania în jud. Alba și Bihor. În Transilvania se cultivă o specie numită hrîșcă tătară: că sau tătarca.

E simțitoare la răceală; de aceea nu se va semăna timpuriu, ci numai în a doua jumătate a lunii Maiu, cînd nici în regiunea dealurilor nu mai poate cădea brumă.

În 1925 abia s'a cultivat în toată țara pe o întindere de 6700 ha. și a dat o producțiune de 5.795.700 kg. ceiace fac cam 850 kg. la ha.

Bobul conține multă făină, din care se face o pâine neagră, grasă și greu de mistuit. Din făină se pot face și unele prăjituri.

Hrîșca poate servi și ca nutreț și îngrășămant verde. Păile se întrebuințează ca nutreț pentru oi și ca așternut la vitele mari.

Boabele sau grăunțele de hrîșcă se întrebuințează ca hrană la animale, ca hrană pentru pasări și puțin la fabricarea spiritului.

Florile de hrîșcă plac albinelor. Mierea culeasă are un gust deosebit, care însă nu e de recomandat.

Citiți și răspândiți
„Cultura Poporului”

tură, dar nu crede în ea cu dramul, care este pomenită în religie. Apoi ce este mai greu: a înghiți mult sau puțin?

Capitolul acesta e prea lung și chestiunea prea largă. Nici noi n'am putut fi mai scurți. Face însă să se mai discute, fiindcă iese încredințarea că tot dohul stăpînește lumea și atunci minunea este înțeleasă ca alcătuire a însăși acestei lumi. După cum spuneau Romanii: *Mens agitat molem* (mîntea mișcă grămada).

Arhim Scriban

SCRISORI DIN TOATA ȚARA

Activitate Școlară

În orașul nostru Coțmani, s'a deschis de curând o expoziție școlară la școala primară de fete și băieți, unde publicul de pretutindeni este anunțat și rugat să viziteze această frumoasă și însemnată activitate din partea D-nei Dir. Bendescu și a D-lui Dir. Braha, împreună cu tot corpul didactic primar. Într-adevăr acestora li se aduce și trebuie să li se aducă din partea vizitatorilor toată lauda și recunoștința, întrucât opera acestor muncitori nu este răsplătită și poate nici recunoscută încă de nimeni, până astăzi, în ziua de 24 Iunie a. c. cu ocazia asociației învățătorilor care a avut loc în școala primară de băieți, a luat parte și subsemnatul în acest grup de învățători, vizitând în primul rând expoziția școlii primare de fete.

Conduși de D-na Dir. Bendescu, am vizitat muzeul care ne-a făcut impresia, că ne găsim într-un mare magazin de diferite țesături naționale, care de care mai frumoase și mai cu gust lucrate.

Afară de aceasta, în vre-o trei clase, artistic împodobite cu diferite lucrări; desene și figuri toate executate de micii copilași. De la școala primară de fete, am fost conduși de Dl. Dir. Braha la școala primară de băieți, unde nu ne puteam obicinui cu ideea, că ceea ce ni se prezenta înaintea ochilor ar fi putut fi executate de niște copii.

Vrednic de admirat și aci atât muzeul cât și celelalte clase împodobite cu diferite tablouri. În special muzeul te făcea să crezi că te afli într-un mare atelier de diferite mobile:

Pictura, gravura, sculptura, agricultura, apicultura etc. Pe o masă mare cu atâtă măiestrie și artă era lucrat din nisip o întindere de pământ, unde reprezenta o câmpie întinsă, apoi coline, munți, stânci, un pod peste un râu, cale ferată, un tunel etc., acoperit cu mușchi încât îți făcea impresia că te găsești în realitate în asemenea locuri, cari îți fură privirea ochilor și îți-o perde în zăre. Aici s'a depus multă muncă, multă răbdare, gust și pricepere.

La ora 11, a început congresul sub președinția D-lui Dir. școlar Welihorski, asistat fiind de D-na și D-l Pretor Dan, a D-nei și D-lui A. Romaș Dir. școlii inferioare de Agricultură și președinte al comitetului școlar local, căruia se datorase mult, prosperarea învățământului primar din acest oraș. A deschis ședința D-l președinte Welihorski salutând pe cei prezenți, și arătând rostul adunării din acea zi, după apoi cuvântul D-nei Dir. Bendescu care printr-o conferință mișcătoare arată nevoile prin care trece învățământul primar și în special corpul didactic, care suferă astăzi atât de mult moralicește și materialicește. Face apel la cei prezenți pentru a pune umăr la umăr, ca din toate colțurile țării să se ridice același glas și aceeași dorință, ce de atâția ani strigă în pustiu fără a fi auzit și fără a fi luat în seamă de cei în drept, strigăte și glasuri cari nu cerșesc decât drepturile, existența. Ia cuvântul apoi Dl. Dir. Braha care arată neajunsurile învățământului primar, critica actuală a școlii primare și a regulamentului în vigoare care necesită o reformă parțială, în special a câtorva articole din regulament,

în cari își dă părerea D-Sale, cari păreri au fost admise și aprobate de întreaga asociație. D-sa spune, că ar trebui să avem o lege școlară în întreaga țară, dând exemple din alte țări (Germania, Italia etc). Consiliul General al învățământului să aibă jumătate din membri prezenți, învățători din toate colțurile țării. În învățământ lipsește latura însemnată, adică educativă, legiuitorii s'au gândit numai la carte. Sulețul lasă mult de dorit, în această privință. Germania stă în fruntea tuturor țărilor, trebuie deci asigurată și latura educativă. Ori ce proiect de lege să se discute mai întâi în public și apoi să treacă mai departe. S'a mai discutat și criticat diferite articole din regulamentul învățământului primar, ex.: să fie șase clase pentru cultura generală, iar clasa a șaptea să fie pentru specializare: agricultură, comerț, industrie, la fete gospodărie etc. Articolul 134. — Scoaterea la pensie la 65 ani și din acest articol să se scoată punctele 5, 6, 7 și 8. Obligațiunile directorilor să fie cât mai reduse (de către fiecare clasă câte două ore mai puțin).

Art. 139. În caz de boală, în vârstă de 12 ani să nu se tragă din leaflă. Directorul să aibă dreptul a da până la 12 zile concediu subalternilor în decursul unui an.

Art. 141. Învățătorii renunță la ori ce recompensă. În loc de cercuri școlare să se facă conferințe județene sub președinția revizorului general, iar din 4 în 4 ani conferința generală. Gradațiile să înceapă din ziua când este recunoscută. Să se înființeze un fond de pensii, administrat separat. Din program analitic să se înlocuiască mediile cu notele f. bine, bine, mediocru și rău. Organele de control să se numerească dintre candidații învățătorilor și scoaterea politice din învățământ. Materia cl. I și a II să se extindă și asupra celorlalte clase, și să se predea învățământul pe corelație. Gramatica să se înceapă din clasa III a deoarece limba se învață prin sinteză nu prin analiză. Învățământul intuitiv să se ieie din mediul copilului în care trăiește. Istoria și Geografia să se înceapă din cl. III a sau a IV-a repartizându-se materia și pe celelalte clase, la fel Fizica-Naturală. Lucrul manual să se predea de acei învățători cari sunt specializați în aceasta (măestrii). S'a mai discutat asupra presei în care asociația este de părere a se scoate o nouă revistă, așa numită «Revista de luptă» sau «Universul învățătorilor» de unde să se excludă orice urmă de politică de partid, cu un cuvânt apărarea școlilor și a învățătorilor. Cu această ocazie a fost atinsă și reforma agrară în care se cere ca învățătorul să fie în proprietate cu un lot tip în locul unde își face serviciul. Une locuri s'a înproprietărit, însă în multe locuri nu s'a înproprietărit uici învățătorul nici școala. Se cere o revizuire în ce privește înproprietărea școlilor primare și a corpului didactic, întrucât nu dispune fiecare să plătească diferite sume pentru a fi înproprietărit. Este foarte regretabil că nici unul din deputații noștri nu s'a găsit până astăzi să pue capăt acestor lucruri. Se cere o anchetă în această privință.

I. G. Lucescu—Coțmani

Serbare cultural - școlare

Învățătorii școlii primare din com. Obrejița, cu prilejul închiderii anului școlar, au ținut în ziua de 24 Iunie (Sf. Petru și Pavel), o mare serbare populară.

S'a oficiat în fața tuturor autorităților și sâtenilor serviciul religios, după care s'a anunțat programul serbării.

La ora 4 p. m. sala era tixită de lume.

Corul de elevi a cântat cu multă simfirie și elan diferite cântece populare, sub conducerea d-l pr. I. V. Iordache.

S'au spus: poezii, snoav, dialoguri, schițe și piesele de teatru «Pe aici nu se trece» și «Răs și plâns».

Rolurile au fost bine reușite iar, răsplătirea a răsplătit pe micii

artiști cu furtunoase aplauze. La sfârșit d-l D. Nedelcu—directorul șc., a citit 1 sta premianților și a tuturor celorlalte care au fost vrednici a trece clasa, după care a ținut un cuvânt, slătuind călduros pe sâteni a contribui cu obolul lor, ca până în toamnă să fie terminat noul local de școală.

Gospodarii: C. Kicu și T. Curtache, au oferit școlarilor sărguitori caete, creioane, bomboane și alte daruri menite a stărni munca.

Notăm: Pr. Garcea, d-na pr. Garcea, d-na pr. Iordache, d-na Ionescu. Secția jandarmi, d-na D. Georgescu, d-l T. Baci, d-l Spănu-notar, Racovițeanu-primar, Ilescu-casier ș. a.

C. Georgescu, —Obrejița

Din Oltenița Ilfov Serbare școlară

Vineri după masă (Sf. Petru și Pavel) a avut loc la școalele de fete și băieți din Oltenița R. Serbarea sfârșitul de an școlar, în fața unei numeroase asistențe. S'a desfășurat un bogat și interesant program compus din jocuri, cântece naționale, recitări, exerciții de ordine și gimnastică, dialoguri morale și o frumoasă piesă de teatru: — «Doftorul știe tot».

Toate aceste producții au arătat munca inteligentă a D-rei Iosefina C. Brăileanu, M. Gădei și D-ra E. I. Popescu, micii copilași au jucat cu atâtă precizie că au atras admirația asistenței.

S'a vizitat apoi expoziția de lucru manual a șc. de fete unde au fost expuse diferite forme de coșulețe țesute, rămi, papuci, făcute din carton, cusături de pânză cu modele românești, care te făceau să crezi că nu sunt executate de mână drăgălașilor copilași.

Părinții elevelor au adus felicitări D-rei Iosefina C. Brăileanu pentru obiectele făcute la lucru manual și pentru aranjarea frumoasei expoziții.

La sfârșit s'a distribuit copiilor premiile celor meritoriți. Asistența a fost pe deplin mulțumită de felul cum s'a desfășurat frumoasa serbare.

CORESP.

Din Căbești-Tutova

În comuna Căbești jud. Tutova s'a serbat în ziua de 29 Iunie (Sân Petru) patronul căminului Cultural printr-o frumoasă șezătoare organizată de D-l Petru Burghelăa subrevizor școlar, D-l D. Galan învățător și D-șoara Marieta Beldiman învățătoare.

Au fost cu adevărat momente de renaștere sufletească în acea zi, în satul nostru. Activitatea căminului care a început o luptă foarte frumoasă a adus roade lăudabile și multe îmbunătățiri, în ceia ce privește răspândirea culturii printre sâteni. Este de remarcat munca depusă de D-șoara Marieta Beldiman, cu pregătirea unor dansuri cu copii de clasele primare.

Am luat parte personal și am rămas mai mult de cât umiț, când am văzut pe scenă o fetiță de 5 ani jucând așa de frumos «Căzaceasca». De remarcat este munca depusă de D-l I. D. Galan care a preparat coruri foarte frumoase cu copii de clasele primare.

Iar cât privește despre D-l Petru Burghelăa, sufletul Căminului Cultural din satul nostru, n'aș putea să admir și să laud cu toată istețimea pe care a-și aveau-o, munca pe care dănsul a depus-o cu atâtă zel. D-l Burghelăa este omul care a trecut prin multe în viața sa de apostol al satelor și mai presus de aceasta a fost mult izbit în viața de suferință, mai ales ca prizonier în Bulgaria. Nu am putut să văd încă în viața mea un om mai plin de atâtă entuziasm și cu atâtă dragoste de muncă pentru ridicarea sâtenilor. În satul nostru el este sufletul căminului cultural unde sârbătoarea se adună lumea și ascultă cu atâtă seta, lucruri frumoase și folositoare.

Este un exemplu frumos și ideal care ar trebui urmat de toată învățătorimea noastră.

Emil Saulea
Student

Despre Congresul General al Învățătorilor vom vorbi în numărul viitor al Gazetei.

Condițiunile de admitere în școala navală

Examenul de admitere în școala navală se va ține în Constanța, în ziua de 25 August.

Condițiunile ce trebuie să îndeplinească candidatul sunt următoarele:

A. Pentru secția ofițerilor de marină: 1. să fie bacalaureat al liceelor militare cu diploma obținută în sesiunea Iunie; 2. să fie de naționalitate română sau cetățean român; 3. să fie sănătos; 4. vârsta minimum 18 ani și maximum 21 ani la data intrării în școală (15 Octombrie); 5. maestrul militar de marină cl. III a cu un an vechime și necăsătorit pot fi admiși să dea examen de intrare în școală dacă au 7 clase de liceu, maximum 25 ani împliniți la data intrării în școală (15 Octombrie) și propunerile șefilor erarhici.

Examenul va consta din: a) o probă scrisă, la trei din cursurile de mai jos după alegerea comisiunii: aritmetica, algebra, geometria plană și în spațiu, trigonometria plană, fizică, chimie, după programele analitice din liceu; b) o probă scrisă în limba română cu caracter literar sau istoric din istoria țării sau literaturii române.

Ambele probe sunt eliminatorii, c) o probă scrisă asupra uneia din limbile franceză, engleză sau

italiană după alegerea candidaților; d) o probă orală asupra fiecărei din materiile de la lit. a.

B. Pentru secția ofițerilor mecanici: 1. să fie maestru militar de marină cu o vechime de cel puțin un an; 2. să fie absolvent al unei școli superioare de meserie, cu practica de 2 ani în atelier sau fabrică în specialitatea de mecanic sau electrician; 3. să nu aibă mai mult de 30 ani împliniți la 15 Oct.

Examenul va consta din: a) trei probe scrise, dintre cari una la mecanică și două, la două din cursurile de mai jos după alegerea comisiunii: aritmetica, algebra, geometria plană și în spațiu, trigonometria plană, fizică, chimie după programul analitic al școlii de maestri.

Restul probelor în același număr și identice cu cele dela secția ofițerilor de marină.

În decizia ministerială nr. 479 din 30 Mai 1927, publicată în «Monitorul Oficial» nr. 124 din 8 Iunie 1927, se găsesc toate condițiunile inclusiv modelele de acte ce trebuiesc anexate cererilor de înscriere.

Termenul de înscriere la examen este până la 1 August.

Numărul locurilor vacante, anul acesta, este de 25 pentru secția ofițerilor de marină și 15 pentru secția ofițerilor mecanici.

În Județul Putna

Mari săbări - naționale

O Bibliotecă «General Toma Lișcu»

«Lupta Națională» a înființat la 1 Iulie crt. o bibliotecă sătească în Comuna Doaga din Județul Putna.

Biblioteca poartă numele «General Toma Lișcu» în amintirea viteazului General Toma Lișcu, care în vara anului 1917 a condus la izbândă Brigada 9-a de Infanterie, în luptele crâncene cu armatele germane pe Siret, dela Cosmești, Doaga și Strezeșcu.

La această festivitate care a avut caracterul unei mari serbări naționale, de aniversare a eroismului ostașilor

noștri, au participat: Un reprezentant al Ministerului de războiu, al Ministerului școlilor, Delegații cu drapelul Regimentelor cari au luat parte în bătălia dela Doaga-Strezeșcu precum și autorități, studenți și invitați.

Serviciul divin va fi oficiat de un reprezentant al Episcopiei Romanului și Bacăului.

Mijloacele de transport, programul și alte detalii se vor publica la timp.

Orice amănunte se pot căpăta la sediul «Lupta Națională» în Strada Piața Amzei No. 1 Etajul I. București 3.

Noui Abonați

1. Octav Teofănescu, notar Râșboeni	200 Lei
2. V. Stavăr, pretor Ștefan cel Mare	200
3. I. Andone, notar Căciulești	200
4. Alex. Popa, sătean Râșboeni	200
5. N. Berduja, primar Dragomirești	200
6. N. Gh. Munteanu, sătean Râșboeni	200
7. Comuna Buhuși	200
8. Judecătoria ocolului Buhuși	201
9. Școala primară, Buhuși	200
10. «Bodești	200
11. U. Hanganu, Slobozia Neamț	100
12. V. Silveanu, Roman	200
13. Gh. Brânzaru, Rotopânești, Fălțiceni	100
14. N. Buruiană, Lucăcești, Bacău	200
15. Postul Jandarmi, Pîșcolț, Salaj	400
16. Colonel Ilescu C., Focșani	500
17. Cămin. Cult. «V. Alexandru», Ciuciulea, Bălți	200
18. Mănăstirea Dobrușa, Soroca	200
19. Fabrica de Zahăr «Lujani», Cernăuți (10 abon.)	4000
20. Stan Persinaru, Cazaci, Dâmbovița	200
21. Comp. Jand., Satu Mare	2486
22. Petru Florescu, Craiova	400
23. Casa Educație Națională, Florești, Soroca	300
24. Iosif T. Oroveanu, R-Sărat	200
25. Todoșanu Ioan, Dir. școl. Ostrița Cernăuți	400
26. Comuna Ceahor Cernăuți	300
27. «Mihalcea	300
28. «Voloca	300
29. «Cuciur Mic	300
30. «Miciu	300
31. «Boian	600
32. «Lețtești de sus	300
33. «Clivest	300
34. Părintele Beraru Ioan, Mihalcea Cernăuți	200
35. Senciu Leonți	200
36. Halstic Leizer	200
37. Saftencu M. a Neculai Roșu	200
38. Cucuorean Gheorghe	200
39. Genger Mihai a Ioan	200
40. Cojocaru Gh. a Vasile	200
41. Kohut Vasile a Petru	200
42. Klepsch Iosif a Ignat	200
43. Herman Iosif a Vențel	200
44. Vențel Iohan a Iacob	200
45. Hubert Vilhelm a Adam	200
46. Sf. Mitropolie Cernăuți (30 abonamente)	12.000
47. C. Veleanu, Dir. șc. mes. Pătârlage, Buzău	200
48. Int. Maior Stroescu, Buzău	200
49. Alexandru Dumitrescu, Mizil, Buzău	100
50. George Dinescu	100
51. Nicoletți, București	100

DIN ȚARA

Autoritățile din Iași, au fost informate că pe teritoriul comunei Mânăstireni-Covurlui, un aeroplan din grupul III aviație Iași, pilotat de plutonierul Enescu având ca pasager pe mecanicul Ciociu, a fost nevoit să aterizeze pe un teren neprielnic, din care cauză aeroplanul s'a dat peste cap, sfărâmându-se.

Aviatorii au scăpat neafectate.

La 19 Iulie se va deschide în Capitală congresul internațional al profesorilor de curs secundar.

Vor participa 160 de delegați străini. Printre aceștia sunt 16 din America, 15 din Anglia, 24 din Franța, 3 din Ungaria și 4 din Bulgaria.

Situația câmpului.—Ministerul agriculturii a fost informat că cererșii păioaselor a început în aproape întreaga țară.

Grâul și orzul sunt pe alocuri foarte frumoase.

Ultimele ploii au fost binefăcătoare în multe județe, pentru porumb.

La gimnaziul din Săcele (Satulung), sunt vacante 11 burse.

Înscrierile pentru concurs se fac la direcțiunea școlii.

Un incendiu s'a declarat la o casă din comuna Vultureni (jud. Cluj). Din pricina vântului violent, focul s'a întins repede la alte locuințe, începând să amenințe întreaga comună. Subprefectul Simu, sosit la fața locului a dispus concentrarea pompelor din comunelor vecine.

Se crede că focul a provenit din cauza căldurii.

În «Monitorul Oficial» din 10 Iulie s'au publicat condițiunile de admitere în școlile de conducători de lucrări publice din București, Cernăuți, Chișinău și Cluj pentru anul 1928.

Direcția generală a vânătoarei din ministerul de domeniul face cunoscut că cu începerea dela 15 Iulie, este liber vânatul gâștelor sălbatice și a becașinelor în întreaga țară, însă numai în câmpie și în bălți nu.

În anul școlar 1928—1929 se pot înscrie în clasa I a școlilor comerciale superioare de băieți și fete: Elevii cari au terminat patru clase gimnaziale de Stat.

Elevii cari au terminat cu succes anul acesta în Septembrie trei clase gimnaziale, dând examen sumar oral de limba română, istoria românilor, geografia României și instrucția civică (numai dreptul constituțional și administrativ), pentru a obține certificatul de absolvire gimnaziului, conform art. 2, alin 2 din decizia No. 66.735—928.

Absolvenții școlilor elementare comerciale, cari au etatea de 15 ani împliniți la 1 Septembrie 1928, după ce vor fi supuși unui examen scris și oral după programa gimnaziului, așa cum prevede art. 2, alin. c) și art. 8 (modificat) din regulamentul școlilor superioare de comerț, promulgat în Monitorul Oficial din 3 Iulie 1924.

Cu transatlanticul Sinaia a sosit la Constanța un grup de emigrați români din Brazilia.

Ei sunt victimele «Petro-lului Național».

Cu ocazia unei săpături făcute în comuna Soluțari în apropiere de Medgidia, a fost găsit cadavrul decapitat al avocatului Bucur Constantinescu dispărut în împrejurări misterioase acum șase luni.

Se crede că constantinescu a fost întâi jefuit și apoi ucis. Parchetul local a întreprins investigații.

În conformitate cu noua lege a învățământului secundar, profesorii care au suplinit 12 ani, fie în învățământul particular, fie în cel de stat și care au luat licența dinaintea de 1916, sunt obligați să-și înalțeze ministerului, în cursul lunii August, actele pentru a fi titularizați.

Deasemenea medicii școlari cari au o vechime în funcțiune de cel puțin 3 ani, vor fi numiți titulari în urma avizului Consiliului permanent de pe lângă ministerul instrucției.

D. D. Busuiocescu, profesor agregat la catedra de «Economie politică și națională» dela facultatea din Cernăuți, a fost ridicat la rangul de profesor titular, potrivit dispozițiilor art. 77 din legea învățământului secundar și superior.

În ziua de 21 Iulie va avea loc parastasul de un an dela moartea regelui Ferdinand. Regina Maria, în vederea parastasului, va părăsi Balcul la 19 urmând să sosească la Cotroceni în ziua de 20 Iulie de unde va pleca direct la Curtea de Argeș. După parastas regina vâduva pleacă direct la Sinaia unde își va lua reședința de vară până la toamnă. În tot acest timp suverana va întreprinde câteva excursii la Arad și Sovata, unde va sta câte 2—3 zile.

Guvernul a hotărât ca parastas să participe, în afară de toți miniștrii și membrii regentei, mitropolitul Pimen al Moldovei, toți episcopii și un mare număr de reprezentanți ai clerului.

DIN STRAINATATE

Directorul Pangalos stă de 22 de luni în închisoare. În Ianuarie 1926, el a suprimat Constituția, proclamând dictatura militară. În urma demisiunii d-lui Conduriotis, în Aprilie 1926, Pangalos a impus alegerea sa ca șef al statului, dar se făcuse în scurt timp imposibil.

Dictatura a fost înălțurată și Pangalos a fost învinuit: că a introdus pedeapsa cu moartea cu putere retroactivă și că a fost încorect în conducerea afacerilor de stat.

După demiterea sa, Pangalos a încercat să fugă, a fost însă prins și arestat, urmând să fie judecat.

Consiliul de miniștri din Atena a hotărât liberarea lui Pangalos, fest prim-ministru și ministru de război.

Comisiunea preparatoare, din Constantinopol, pentru adoptarea caracterelor latine, și-a terminat lucrările relative la alfabet. Comisiunea a fixat caractere cu totul noi imprimate dela alfabetul latin. Organizatorul reformei grafice, întrebunțează deja în corespondență sa particulară caractere latine.

Aviatorul Courtney, plecat din Horta (Azore) Duminică dim. spre a încerca trecerea aeriană a Atlanticului, s'a înapoiat după cinci ore de zbor, din cauza condițiunilor atmosferice nefavorabile.

New-York, 10 (Rador)—Eri și azi a fost la New-York o căldură înăbușătoare. Termometrul a înregistrat la umbră 92 grade Fahrenheit. Numeroase persoane au murit din cauza insolției, iar în magazine și birouri s'au produs numeroase sincope din cauza căldurii.

La Chicago de asemenea, temperatura a fost foarte ridicată. O fată a fost prinsă în mijlocul străzii în alăstul muai din cauza căldurii, și numai cu mare greutate a putut fi eliberată deoarece și apropierea persoanelor ce încercau s'o salveze era extrem de anevoasă. În cele din urmă s'a cerut ajutorul pompierilor, care au depus multă trudă și ingeniozitate pentru a duce la bun sfârșit operația.

Ministrul de externe Chamberlain al Angliei a declarat în Camera Comunelor că nu poate fixa încă data, când va semna Anglia pactul propus de d. Kellogg, împotriva războiului.

D. Chamberlain a mai declarat că va lua parte la sesiunea de Septembrie a Consiliului Ligii Națiunilor.

Agenția Reuter anunță că întârzierea aparentă a semnării pactului împotriva războiului, propus de Sir Kellogg, se datorează numai faptului, că noul preambul al tratatului, deși îl completează —subt mai multe aspecte, lasă anumite eventualități obscure. Înainte de semnarea pactului, este esențial ca să se obțină unanimitatea asupra acestor puncte, incomplet clarificate.